

чистъ и съ възвишена душа; призна се за убиецъ и че е излъгала. Най-после, като не можеше да понесе смъртния си грѣхъ, тя се самоуби.

Смъртта на Тезея.

За да се успокои отъ тежката скръбъ, която преживѣ съ смъртта на своя милъ синъ и жена си, въ която той слѣпо вѣрваше, Тезей тръгна да плутува изъ далечни чужди страни.

Когато пристигна въ Атина, той завари тамъ голѣмо безредие. Народътъ бѣше се хваналъ гуша за гуша, братъ брата убиваше. Тезей взе бързи мѣрки да потуши бунта и възвърне реда. Ала като се видѣ безсиленъ да стори това, той напусна отчаенъ града и се спрѣ съ семейството си на островъ Сциросъ. Тамъ мислѣше, че ще намѣри спокойствие на душата си. Но не излѣзе тѣй. Царьтъ на острова не гледаше съ добро око на Тезея. Той се страхуваше отъ него, като опасенъ за царството му нѣкогашенъ великъ владѣтель и реши да го премахне. Единъ день Сцироскиятъ царъ покани Тезея да го заведе на разходка до близката висока планина, която се издигаше като сжщинска стена надъ морето. Той го увѣряваше, че отъ тамъ ще види най-добре своето просторно царство. Тезей се съгласи. Когато се изкачиха на върхъ планината, царьтъ на Сциросъ блѣсна Тезея и той се сгромоляса по стрѣмнитѣ скали. Тѣй загина Тезей — бащата на Иполитъ; тѣй загина героя, когото Ариана спаси тъ минотавъра въ лабиринта.

